

OPSTELLING
door het Comité van Ministers van een
Tiende Protocol bij het Verdrag
tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht,
ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950
M (92) 7

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 19b) van het Benelux-Unieverdrag,

Heeft de tekst opgesteld van een Tiende Protocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950, alsmede van een daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting.

Deze teksten zijn hierbijgevoegd.

Het Protocol zal worden voorgelegd aan de Verdragsluitende partijen, teneinde na ondertekening in werking te worden gesteld, overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen van ieder der Verdragsluitende Partijen.

GEDAAN te Brussel, op 2 december 1992

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

J.F. POOS

**TIENDE PROTOCOL
TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE,
HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG
EN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN
BIJ HET VERDRAG TOT UNIFICATIE VAN ACCIJNZEN
EN VAN HET WAARBORGRECHT
ONDERTEKEND TE 'S-GRAVENHAGE OP 18 FEBRUARI 1950**

De Regering van het Koninkrijk België,

De Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

Overwegende dat het wenselijk is in het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950, de bepalingen met betrekking tot de tarieven van de gemeenschappelijke accijnzen van wijn te laten vervallen in verband met de totstandkoming van de EG-richtlijn betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (92/12/EEG ; Pb EG L 76) en met de ontwikkelingen m.b.t. de EG-harmonisatie van de structuren en de tarieven van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken,

Gezien het door de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad op 27 november 1992 uitgebracht advies,

Zijn het volgende overeengekomen :

Artikel 1

De artikelen 9, 9 bis en 10 van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 februari 1950, vervallen.

Artikel 2

1. Dit Protocol zal worden geacht wezenlijk deel uit te maken van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht.

2. Dit Protocol dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden neergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die de Hoge Verdragsluitende Partijen kennis geeft van de nederlegging van die akten.

3. Dit Protocol treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand na die waarin de datum van nederlegging van de derde akte van bekrachtiging valt. Indien dit tijdstip valt na 1 januari 1993 werkt het terug tot en met 1 januari 1993.

TEN BLIJKE WAARVAN ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te BRUSSEL, op 2 december 1992, in drie exemplaren, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België,

W. CLAES

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

J.F. POOS

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

H. van den BROEK

Gemeenschappelijke memorie van toelichting.

In het kader van de inwerkingtreding van de interne markt van de Europese Gemeenschap en de afschaffing van de formaliteiten aan de intra-grenzen met ingang van 1 januari 1993 worden per die datum enkele richtlijnen van kracht op het gebied van de accijnzen. Het gaat hierbij onder meer om de Richtlijn van de Raad van de EG van 25 februari 1992, nr 92/12/EEG (Pb EG L 76) betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop en de nog vast te stellen Richtlijn van de Raad van de EG betreffende de harmonisatie van de structuren van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken.

De bepalingen met betrekking tot de gemeenschappelijke accijnzen van wijn van het Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht van 18 februari 1950 stemmen niet overeen met de bepalingen van deze richtlijnen. Het gaat hierbij om de regeling voor het verkeer van accijnsgoederen in intra-Beneluxverkeer en de verrekening van de wijnaaccijns tussen de Beneluxlanden, alsmede om de definities van de verschillende categorieën dranken en de tariefstructuur in de artikelen 9, 9bis en 10 van het Verdrag.

Ter toelichting zij het volgende opgemerkt.

De Richtlijn 92/12/EEG van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, kent als hoofdregel voor het overbrengen van accijnsgoederen onder schorsing van accijns tussen Lid-Staten een overbrengingsregeling tussen belastingentrepots. Daarnaast kent deze richtlijn de mogelijkheid van het onder schorsing van accijns overbrengen van accijnsgoederen van een belastingentrepot in een Lid-Staat naar zogenoemde geregistreerde bedrijven en niet-geregistreerde bedrijven in een andere Lid-Staat. Voorts voorziet de richtlijn in regels met betrekking tot de overbrenging van accijnsgoederen uit een Lid-Staat waar de accijns reeds is voldaan naar een andere Lid-Staat. Hiervoor geldt een aangifteplicht in de Lid-Staat van bestemming omdat aldaar de accijns moet worden voldaan, terwijl in de Lid-Staat waarin in eerste instantie de accijns is voldaan, een recht op terugaaf van de accijns bestaat.

Het Verdrag van 1950 gaat er kort gezegd van uit dat het handelsverkeer tussen de BLEU en Nederland vice versa geschiedt zonder accijnsformaliteiten (tenzij het vervoer betreft onder accijnsverband). De in de twee gebieden geïnde accijnzen worden dan tussen de BLEU en Nederland verrekend op grond van het verbruik in elk van die gebieden.

De regeling van de Richtlijn 92/12/EEG zal ook op wijn in het intra-Beneluxverkeer toepassing moeten vinden. Het handelsverkeer in goederen waarvan in een Lid-Staat de accijns al is geheven en die worden verzonden naar

een andere Lid-Staat zal dan plaatsvinden volgens de hiervoor vermelde regels. De bepalingen inzake het verkeer van wijn van het Verdrag en de verrekening zullen derhalve vanaf 1 januari 1993 geen toepassing meer kunnen vinden.

De ontwerp-richtlijn met betrekking tot de harmonisatie van de structuren van de accijnzen van alcohol en alcoholhoudende dranken definieert onder meer de begrippen wijn, mousserende wijn en intermediaire produkten. Deze laatste categorie dranken, waartoe onder meer de likeurwijnen en aromatische wijnen behoren, valt thans in het Verdrag onder het begrip wijn. De afbakening van het begrip intermediaire produkten van het begrip wijn zou ook in het Verdrag opgenomen moeten worden.

De in de artikelen 9, 9bis en 10 van het Verdrag neergelegde tariefstructuur kent thans een aanvullende heffing naar het alcoholgehalte. De richtlijn betreffende de structuren van de accijns van alcohol en alcoholhoudende dranken kent evenwel per categorie (stille wijn, mousserende wijn en intermediaire produkten) een uniform tarief, ongeacht het alcoholgehalte.

Voorts wenst Luxemburg voor de accijns op stille wijn en mousserende wijn het EG-minimumniveau te gaan hanteren (0 Ecu). Dit voornemen heeft ook gevolgen voor de accijns op intermediaire produkten. Hoewel ook thans Luxemburg een van Nederland en België afwijkende accijnsdruk kent, wordt het verschil hierdoor pregnanter. De facto zou de unificatie beperkt blijven tot België en Nederland.

Gelet op het voorgaande en op het feit dat een aanpassing van het Verdrag aan de EG-richtlijnen er alleen toe zou leiden dat uitsluitend voor België en Nederland geünificeerde tarieven voor de accijnzen op wijn en intermediaire produkten zouden blijven bestaan, hebben de regeringen van de Beneluxlanden besloten dat het niet wenselijk is de bepalingen van het Verdrag aan te passen aan de desbetreffende EG-richtlijnen. Besloten is de bepalingen met betrekking tot de gemeenschappelijke accijnzen van wijn in de artikelen 9, 9bis en 10 van het Verdrag te laten vervallen per 1 januari 1993 en ook voor de accijnsheffing van wijn binnen het Beneluxgebied uit te gaan van het EG-stelsel.

Deze procedure heeft voorts het voordeel dat de parlementaire goedkeuring in de drie Beneluxlanden zich kan beperken tot het onderhavige protocol en dat de parlementaire goedkeuringen -voor zover nog niet geschied- van het achtste en negende protocol achterwege kunnen blijven.